

Leven is, beste mensen, is de grond; van ons bestaan. Normaal koesteren we het en verzorgen we het; we worden pas gewaar hoe dierbaar het ons is als het door ziekte wordt bedreigd of als het tot onze verbijstering door oorlog en geweld wordt aangetast en opgeofferd; of als het leven door rampen en epidemieën verloren gaat. Binnenkort hebben we weer onze dodenherdenkingen en staan we stil bij de velen die hun enige leven hebben gegeven voor onze vrijheid. Leven is niet alleen eigen aan ons maar ook aan dieren, bomen en planten. Het is momenteel

lente, opbloei van jong leven, vol beloftevol en toekomst In de weiden van klooster Wittem lopen schapen met hun lammetjes. Vorige week trof ik iemand van de herdersfamilie met een heel klein lammetje, dat overal achter haar aanliep. Het kreeg nog een aantal keren op de dag de fles. Dieren voelen zich thuis bij degenen, die hen te eten geven en volgen hen. Ik moest eraan denken, toen ik vandaag in het Evangelie las, dat Jezus zich gedraagt als een goede herder, wiens stem de schapen volgen en die gekomen is om de schapen leven te schenken in overvloed. Voor degenen die in Hem kunnen geloven is Hij de garantie van leven, garantie van hun grond van bestaan. Pasen wordt niet voor niets in de lente gevierd. Het is het feest van opstanding ten leven van onze Heer na zijn lijden en afschuwelijke dood aan een kruis. In de weken na Pasen ontmoeten de leerlingen hun verrezen Heer Hij is dezelfde als in de tijd dat Hij met hen rondtrok door Palestina. Vandaag presenteert het Evangelie van Johannes Hem als wie Hij nog steeds is, de goede, betrouwbare herder, die het verdient dat we achter Hem aangaan, omdat Hij leven geeft aan zijn schapen. Schapen zijn we echter maar tot op zekere hoogte. We zijn vrije en voor onszelf verantwoordelijke mensen. Of we de stem van de Heer volgen/kunnen volgen ligt aan ons, aan onze vrijheid, onze keuze. Mensen die Jezus' roepstem zijn gevolgd en daar veel over hebben nagedacht zijn daarbij van mening dat het volgen van Jezus hen gegeven is, een genade van zijn kant. Maar ze zijn wel op de roepstem van zijn Goede Tijding ingegaan en vinden in Hem de herder die 'leven' geeft en innerlijke vrede.

Het is vandaag roepingenzondag (roepingenweekeinde). Jezus had zijn roeping. Die roeping bepaalde zijn leven. Hij kwam onder ons in Godsnaam om ons de weg naar God te wijzen, een weg die Hij zelf ging in liefde voor ons, zijn mensen. Zo heeft iedere mens zijn levensroeping. Die levensroeping kan heel verschillend zijn, zoals we weten. Niet iedereen is tot hetzelfde geroepen. We hoeven maar om ons heen te kijken om dat te zien. Maar ieder van ons is geroepen te worden wij hij/zij ten diepste kan zijn. Het is een proces, dat zich gaandeweg in ons leven aftekent.

Jarenlang heeft men op roepingenzondag stil gestaan bij de speciale roeping tot het priester- en kloosterleven. Het was en is een roeping die betrokken is op het voortzetten van wat Jezus onder ons heeft geleefd en gedaan: 'er te zijn voor de mensen in Godsnaam'. Aan onze kant van de wereld is de stroom van roepingen stilaan opgedroogd. Mensen van elders in de wereld (bv, India) helpen bij het ten gehore blijven brengen van het Evangelie. Het is moeilijk te zeggen of God aan onze kant van de wereld geen mensen meer in zijn dienst zou roepen. Voorwaarde is wel dat er ruimte is ons innerlijk, om Gods roepstem te verstaan. Aan de druk bezette mens in onze alle aandacht vragende wereld ontbreekt wellicht de innerlijke rust en ruimte.

We leven momenteel in een turbulente tijd. Onrust, angst en onzekerheid lijken eerder kenmerken te zijn dan orde en stabiliteit. We worden geconfronteerd met fundamentele vragen t.a.v. onze toekomst, de omgang met de schepping, de verhouding van volkeren en individuen onder elkaar. Het zijn vragen, die niet vanzelf een positief antwoord krijgen. Wij, mensen hebben ons goed en ons kwaad. Wij, christenen, hebben in alle geval weet van een herder, die zijn leven heeft gegeven voor zijn schapen. Maken we ruimte in onszelf om te luisteren naar zijn stem. Hij schenkt ons 'leven en wel in overvloed'.

Amen AR

